

วจนกรรมในการให้คำปรึกษาเรื่องความรัก ในคอลัมน์คนดั่งนั่งเขียน ของดีเจพีอ้อย Speech acts in Love counseling by DJ P'AOY in the column "KHON DANG NANG KHEAN"

ณัฐวดี คมประมูต^{1*}, จริญญา ธรรมโชโต² และพัชลินจ์ จินนุ่น³
Nattawadee Khompramoon^{1*}, Jarinya Thammachoto² and Phatchalin Jeennoon³

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท, หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยทักษิณ

¹ Graduate student, Department of Thai language, Faculty of Humanities and Social Sciences, Thaksin University

² ดร., สาขาวิชาภาษาไทย, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยทักษิณ

² Dr., Department of Thai language, Faculty of Humanities and Social Sciences, Thaksin University

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., สาขาวิชาภาษาไทย, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยทักษิณ

³ Assistant Professor Dr., Department of Thai language, Faculty of Humanities and Social Sciences, Thaksin University

* Corresponding author, E-mail: areefkpm@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวจนกรรมในการให้คำปรึกษาเรื่องความรัก ในคอลัมน์คนดั่งนั่งเขียน ของดีเจพีอ้อยรวบรวมข้อมูลจากคอลัมน์คนดั่งนั่งเขียนที่เขียนโดยดีเจพีอ้อย จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐออนไลน์ (www.thairath.co.th) จำนวนทั้งสิ้น 178 ฉบับ โดยใช้แนวคิดเรื่องวจนกรรมของจอห์น อาร์เซอร์ (John. R. Searle) เป็นกรอบในการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ดีเจพีอ้อยมีการใช้ วจนกรรมในการให้คำปรึกษา 4 กลุ่มวจนกรรมคือ 1) วจนกรรมกลุ่มชี้แนะ ได้แก่ วจนกรรมการแนะนำ และวจนกรรมการสั่งสอน 2) วจนกรรมกลุ่มแสดงความรู้สึก ได้แก่ วจนกรรมการตำหนิ วจนกรรมการเตือน และวจนกรรมการชื่นชม 3) วจนกรรมกลุ่มบอกกล่าว ได้แก่ วจนกรรมการแสดงความคิดเห็น วจนกรรมการบอกเล่า และวจนกรรมการยืนยัน และ 4) วจนกรรมกลุ่มผูกมัด พบวจนกรรมเดียวคือ วจนกรรมการปลอบโยน เมื่อพิจารณาการใช้วจนกรรมในภาพรวมพบว่า วจนกรรมที่พบมากที่สุด คือ วจนกรรมการแนะนำ จำนวน 182 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 22.58 รองลงมา คือ วจนกรรมการสั่งสอน จำนวน 170 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 21.09 และพบน้อยที่สุด คือ วจนกรรมการชื่นชม จำนวน 1 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 0.12 ผลการศึกษาครั้งนี้ทำให้เห็นการใช้วจนกรรมในบริบทของการให้คำปรึกษาของดีเจพีอ้อยอย่างหลากหลาย และยังเป็นที่ยืนยันข้อเท็จจริงที่ว่า “ดีเจพีอ้อยเป็นหนึ่งในกูรูด้านความรักในยุคปัจจุบัน”

คำสำคัญ: วจนกรรม, การให้คำปรึกษา, คอลัมน์คนดั่งนั่งเขียน

Abstract

The purpose of this study was to examine the speech acts used in love counseling in “Khon Dang Nang Khean”, a column written by DJ P’Aoy. 178 column issues of “Khon Dang Nang Khean” by DJ P’Aoy obtained from Thairath Online Newspaper (www.thairath.co.th) were used in data collection. John. R. Searle’s theory on speech act was used as a

conceptual framework for this study. Data analysis revealed that DJ P'Aoy employed 4 categories of speech act in her counseling approach: 1) Directive speech acts which include advising and teaching; 2) Expressive speech acts which include blaming, warning, and complementing; 3) Assertive speech acts which include commenting, informing, and confirming; and 4) Commissive speech acts which include comforting. Sorting by usage frequency, the most used speech act was “advising” with 178 uses (22.20%), followed by “teaching” with 170 uses (21.19%). The least used speech act was “complementing” with 1 use (0.12%). The finding of this study did not only demonstrate that DJ P'Aoy diversely used speech acts in her counseling context but also evidently confirmed the fact that “she is one of the love gurus in the modern era”.

Keywords: Speech acts, Counseling, Column “KHON DANG NANG KHEAN”

บทนำ

ในปัจจุบันมีสื่อช่องทางต่าง ๆ ที่เปิดให้บริการรับฟังปัญหาเรื่องความรักของคนในสังคม ซึ่งสื่อเหล่านั้นได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อผู้ที่มีปัญหาความรัก โดยเริ่มตั้งแต่ในยุคสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีบทบาทให้คำปรึกษาผ่านคอลัมน์ต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์และนิตยสาร เช่น คอลัมน์ตอบปัญหาชีวิตของแม่สัว ในนิตยสารสตรีไทย คอลัมน์ปัญหาหัวใจ ของ ศิราณี ในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ รวมถึงนิตยสารรายเดือนที่ตอบปัญหาชีวิต เช่น ศาลาคนเศร้า ที่เปิดโอกาสให้ผู้อ่านทางบ้านส่งจดหมายมาเล่าปัญหาส่วนตัวจนได้รับความนิยมาอย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน (เกษศดา นาสิเคน, 2557) การปรึกษาปัญหาเรื่องความรักผ่านคอลัมน์ต่าง ๆ จึงเป็นเสมือนการระบายความรู้สึก บอกเล่าปัญหาที่ไม่สามารถคิดหรือตัดสินใจเองได้ ให้ผู้ให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางในการรับมือกับความทุกข์นั้น ๆ

ต่อมาเมื่อสื่อวิทยุกระจายเสียงเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในสังคม จึงมีการเปิดโอกาสให้ผู้ฟังทางบ้านที่ประสบปัญหาเรื่องความรักโทรศัพท์มาเล่าปัญหาชีวิตรักออกอากาศ ส่วนผู้ดำเนินรายการก็จะทำหน้าที่เป็นผู้รับฟังและให้คำปรึกษา ทำให้เกิดรูปแบบรายการวิทยุในลักษณะให้คำปรึกษาขึ้นเป็นจำนวนมาก และในปัจจุบันรายการวิทยุที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก คือ รายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” ออกอากาศทางคลื่นวิทยุกรีนเวฟ (Green Wave) F.M. 106.5 MHz. ทุกคืนวันศุกร์เวลา 21.00 – 23.00 น. โดยมีคุณนภาพร ไตรวิทย์วารีกุล หรือดีเจพี่อ้อย และคุณสายทิพย์ มนตรีกุล ณ อยู่ธยา หรือดีเจพี่ฉอด ที่ทำหน้าที่คอยรับฟัง และให้คำปรึกษา ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในนาม “พี่อ้อยพี่ฉอด”

ดีเจพี่อ้อย หรือ คุณนภาพร ไตรวิทย์วารีกุล ไม่เพียงแต่ใช้ช่องทาง “คลับฟรายเดย์” ในการให้คำปรึกษาผู้ประสบปัญหาความรักเพียงช่องทางเดียวเท่านั้น ผลงานอื่น ๆ ของดีเจพี่อ้อย ยังปรากฏออกมาอย่างต่อเนื่องซึ่งเป็นไปในลักษณะของการให้คำปรึกษาเรื่องความรัก เช่น เหนื่อยใจแต่ไหวอยู่รักนะตัวเอง 1-2 รักเราให้เท่าเขา พลังใจความไวสูง ปัญหาใจให้ใช้หัว ฯลฯ ซึ่งหนังสือเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการใช้ภาษาในการให้กำลังใจผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ (เกษศดา นาสิเคน, 2557) ส่งผลให้ดีเจพี่อ้อยได้รับรางวัลจากสื่อมวลชนหลายแขนง เช่น รางวัลดาวเมขลา สาขาวิทยุดีเด่นยอดเยี่ยม นักจัดรายการวิทยุดีเด่นยอดเยี่ยมฝ่ายหญิง ประจำปี 2555 รางวัลบุคคลหญิงที่ถูกกล่าวถึงมากที่สุดบนโลกออนไลน์ Mthai Top Talk- About 2012 ประจำปี 2555 และรางวัลสื่อมวลชนสตรีดีเด่น ประเภทสื่อวิทยุกระจายเสียง จากกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ประจำปี 2556

คอลัมน์ “คนดั่งนั่งเขียน” เป็นอีกหนึ่งช่องทางหนึ่งที่เปิดโอกาสให้ผู้ประสบปัญหาเรื่องความรักสามารถขอรับคำปรึกษาจากดีเจพี่อ้อยได้โดยตรง ซึ่งเผยแพร่ในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐออนไลน์ (www.thairath.co.th) ที่ให้อ่านทางบ้านสามารถเขียนเรื่องราวปัญหาความรักมาปรึกษาดีเจพี่อ้อยได้โดยใช้ช่องทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ส่งไปที่ talktoceleb@trendvg3.com ปัญหาที่ถูกเขียนมานั้น จะได้รับการเขียนตอบโดยดีเจพี่อ้อย ในลักษณะของการให้คำปรึกษาอันจะนำไปสู่ทางออกของปัญหานั้น ๆ ได้ ซึ่งได้รับความสนใจเป็นอย่างยิ่งในปัจจุบัน ทั้งนี้ สิ่งที่น่าสนใจอีกประการหนึ่งที่ทำให้คอลัมน์คนดั่งนั่งเขียนของดีเจพี่อ้อยได้รับความนิยม ก็คือ การใช้ภาษาเพื่อแสดงออกถึงการให้คำปรึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาของดีเจพี่อ้อยนั่นเอง

การใช้ภาษาในการให้คำปรึกษาของดีเจพี่อ้อยไม่เพียงแต่เป็นการใช้ลีลาภาษาที่แสดงถึงความอบอุ่นและเป็นกันเองเท่านั้น แต่ยังใช้ภาษาที่แฝงไปด้วยเจตนาต่าง ๆ อันจะเป็นเครื่องมือที่นำผู้อ่านไปสู่ทางออกของปัญหา ไม่ว่าจะเป็น การบอกกล่าว การแนะนำ การตักเตือน หรือการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ขอรับคำปรึกษามองเห็นจุดบกพร่องที่ก่อให้เกิดปัญหา และเลือกปฏิบัติตามแนวทางการแก้ปัญหาของพี่อ้อย ซึ่งถ้อยคำที่ผู้เขียนแสดงเจตนาและจุดมุ่งหมายของการสื่อสารและส่งผลไปสู่การกระทำนี้เรียกว่า “วจนกรรม” (speech acts) โดย ฤชดาวรรณ หงส์ลดารมภ์และธีรณัฐ โชคสุวนิช (2551 : 96) ได้กล่าวถึงลักษณะเด่นของวจนกรรม ไว้ว่า “ถ้อยคำทุกถ้อยคำไม่เพียงแต่จะบอกข้อความที่อ้างถึงแต่ยังใช้เพื่อก่อให้เกิดการกระทำ”

ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาประเภทวจนกรรมที่ปรากฏในการให้คำปรึกษาเรื่องความรัก ในคอลัมน์คนดั่งนั่งเขียน ของดีเจพี่อ้อย โดยใช้แนวคิดเรื่องกลุ่มวจนกรรมและเงื่อนไขวจนกรรมของ Searle เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งผลการศึกษาก็แสดงให้เห็นถึงเจตนาต่าง ๆ ที่แฝงอยู่ในถ้อยคำที่ดีเจพี่อ้อยใช้ในบริบทของการให้คำปรึกษาได้อย่างชัดเจน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาประเภทของวจนกรรมที่ปรากฏในการให้คำปรึกษาเรื่องความรัก ในคอลัมน์คนดั่งนั่งเขียน ของดีเจพี่อ้อย

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดเรื่องวจนกรรม (speech acts) ของจอห์น อาร์เซอร์ (John. R. Searle) โดยอาศัยแนวคิดการจำแนกกลุ่มวจนกรรมและเงื่อนไขของวจนกรรม เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ ซึ่งเซอร์ได้จำแนกกลุ่มวจนกรรมตามเจตนาของผู้พูดออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มบอกกล่าว (Representative/Assertive) กลุ่มชี้แนะ (Directive) กลุ่มผูกมัด (Commissive) กลุ่มแสดงความรู้สึก (Expressive) และกลุ่มแถลงการณ์ (Declaration) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

วจนกรรมกลุ่มบอกกล่าว เป็นถ้อยคำที่เน้นให้เห็นว่า ผู้พูดเชื่อในความเป็นจริงเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ จึงต้องการบอกเล่าข้อมูลซึ่งเห็นว่าผู้ฟังยังไม่ทราบหรือจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ฟัง ส่วนวจนกรรมกลุ่มชี้แนะ เป็นถ้อยคำที่แสดงถึงความพยายามของผู้พูดที่ต้องการให้ผู้ฟังกระทำการบางอย่าง เช่น การเสนอแนะ การให้คำปรึกษา มีคุณสมบัติพื้นฐานร่วมกับวจนกรรมกลุ่มผูกมัด ทั้งสองเกี่ยวข้องกับการพูดที่ส่งผลให้เกิดการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ถ้อยคำกลุ่มผูกมัดกำหนดให้ตัวผู้พูดเป็นผู้กระทำ เช่น การปลอมโยน การข่มขู่ ในขณะที่วจนกรรมกลุ่มแสดงความรู้สึก มีหน้าที่สำคัญคนละอย่างกับวจนกรรมกลุ่ม

อื่น ๆ คือ มุ่งเน้นให้ผู้อื่นทราบว่าชอบ ไม่ชอบ หรือชื่นชม มีถ้อยคำบ่งบอกถึงอารมณ์ความรู้สึกและทัศนคติของผู้พูดที่มีต่อผู้ฟังหรือสิ่งที่อยู่ในบริบทรอบข้าง สำหรับวัจนกรรมกลุ่มแถลงการณ์ ส่วนใหญ่เกิดขึ้นในบริบทที่มีความเป็นทางการสูงและมีความสัมพันธ์กับวัจนกรรมกลุ่มบอกกล่าว กล่าวคือ เป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลเช่นกัน แต่การบอกกล่าวไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นในบริบทที่เป็นทางการสูง

เซอร์ (อ้างถึงใน ทรงธรรม อินทรจักร, 2550) ได้เสนอแนวทางในการวิเคราะห์การใช้ภาษาในสถานการณ์ที่นอกเหนือไปจากไปจากการพิจารณารูปคำและประโยค เรียกว่า “เงื่อนไขวัจนกรรม” (speech act condition) ซึ่งต้องพิจารณาเงื่อนไข 4 ด้าน ได้แก่ เงื่อนไขเนื้อหาข้อความ (Propositional content condition) เงื่อนไขเตรียมการ (Preparatory condition) เงื่อนไขความจริงใจ (Sincerity condition) และเงื่อนไขความครบถ้วน (Essential condition) เช่น วัจนกรรมการแนะนำ ต้องมีเงื่อนไขเนื้อหาข้อความที่เป็นการกระทำของผู้ฟังในอนาคตเงื่อนไขเตรียมการ คือ การกระทำดังกล่าวให้ประโยชน์แก่ผู้ฟัง ผู้ฟังต้องไม่ตั้งใจไว้ก่อนอยู่แล้วว่าจะทำในสิ่งที่ผู้พูดแนะนำเงื่อนไขความจริงใจ คือ ผู้พูดเชื่อว่าผู้ฟังจะได้รับประโยชน์จากการกระทำนี้จริง ๆ และเงื่อนไขความครบถ้วนในการแนะนำ คือ เป็นการกระทำที่ให้ประโยชน์แก่ผู้ฟัง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รวบรวมข้อมูลจากคอลัมน์คนดั่งนั่งเขียน ที่เขียนโดยตีเจฟี่อ้อย จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐออนไลน์ ทางเว็บไซต์ www.thairath.co.th โดยใช้ข้อมูลตั้งแต่ฉบับแรกที่มีการเผยแพร่จนถึงฉบับปัจจุบัน คือ ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2557 จนถึง เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2560 รวมทั้งสิ้น 179 ฉบับ ทั้งนี้ ผู้วิจัยคัดเลือกข้อมูลฉบับที่ไม่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาออก 1 ฉบับ ได้แก่ ฉบับวันที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2560 รวมข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ทั้งสิ้น 178 ฉบับ

2. นำถ้อยคำในการให้คำปรึกษาเรื่องความรักของตีเจฟี่อ้อยมาวิเคราะห์ประเภทของกลุ่มวัจนกรรมโดยใช้แนวคิดเรื่องกลุ่มวัจนกรรมและเงื่อนไขวัจนกรรมของ Searle เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยอาศัยระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ควบคู่กับระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) คือ ผู้วิจัยจะนับความถี่ของการปรากฏใช้วัจนกรรมเพื่อแสดงผลการศึกษาในเชิงปริมาณโดยจะนำความถี่ทั้งหมดมาคำนวณหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาการใช้วัจนกรรมในการให้คำปรึกษาเรื่องความรักในคอลัมน์คนดั่งนั่งเขียนของตีเจฟี่อ้อยพบว่า มีการใช้วัจนกรรมในการให้คำปรึกษาเรื่องความรักหลายลักษณะ สามารถจำแนกตามกลุ่มวัจนกรรมได้ 4 กลุ่ม โดยเรียงตามความถี่ในการปรากฏ ได้แก่ กลุ่มชี้แนะ กลุ่มแสดงความรู้สึก กลุ่มบอกกล่าว และกลุ่มผูกมัด ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. วัจนกรรมกลุ่มชี้แนะ (Directive)

วัจนกรรมกลุ่มชี้แนะ เป็นถ้อยคำที่แสดงถึงความพยายามของผู้ให้คำปรึกษาที่ต้องการให้ผู้ขอรับคำปรึกษากระทำการบางอย่างเพื่อผลประโยชน์ของผู้ขอรับคำปรึกษา ซึ่งการกระทำนั้นอาจนำไปสู่ทางออกของปัญหา พบว่า มีการใช้วัจนกรรมในกลุ่มนี้ 2 วัจนกรรม ได้แก่ วัจนกรรมการแนะนำ และวัจนกรรมการสั่งสอน ดังนี้

1.1 วจนกรรณการแนะนำ เป็นถ้อยคำมีเงื่อนไขดังต่อไปนี้ คือ

เงื่อนไขเนื้อความ : เป็นการกระทำของผู้ขอรับคำปรึกษาในอนาคต

เงื่อนไขเตรียมการ : เป็นการกระทำที่ประโยชน์แก่ผู้ขอรับคำปรึกษา และผู้ขอรับคำปรึกษาไม่ได้ตั้งใจไว้ก่อนอยู่แล้วว่าจะทำในสิ่งที่ผู้ให้คำปรึกษาแนะนำ

เงื่อนไขความจริงใจ : ผู้ให้คำปรึกษาเชื่อว่าผู้ขอรับคำปรึกษาจะได้รับประโยชน์จากการกระทำนั้นจริง ๆ

เงื่อนไขความครบถ้วน : ถือได้ว่าเป็นการกระทำที่ให้ประโยชน์แก่ผู้ขอรับคำปรึกษา

จากการศึกษาพบการใช้วจนกรรณการแนะนำทั้งสิ้น 182 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 22.58 พบว่า วจนกรรณการแนะนำที่ปรากฏส่วนใหญ่มีเนื้อหาเป็นการแนะนำแนวทางการปฏิบัติตนเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ได้แก่ แนะนำให้เปิดใจคุย แนะนำให้ยอมรับความจริง แนะนำให้เห็นคุณค่าในตัวเอง แนะนำให้ปรับเปลี่ยนมุมมอง/ทัศนคติ แนะนำให้ใช้สติ แนะนำให้หยุดหรือเลิกการกระทำ แนะนำให้ยุติความสัมพันธ์ ทั้งนี้ ในการแนะนำแนวทางการปฏิบัติตนเพื่อแก้ไขปัญหา จึงมักปรากฏรูปภาพ 2 ลักษณะ คือ รูปภาพที่บ่งชี้ถึงการแนะนำ ได้แก่ “ต้อง” “ลอง” “ควร” ปรากฏร่วมกับรูปภาพที่เป็นวิธีการแก้ปัญหา เช่น “ต้องคุยกันเปิดใจกัน” “ลองคุย” “ควรถอย” และรูปภาพที่เป็นวิธีการแก้ปัญหาโดยตรง ซึ่งอาจละคำบ่งชี้ “ต้อง” “ลอง” “ควร” ที่สื่อถึงการแนะนำ เช่น “เปิดใจคุย” “รักตัวเอง” “ดูแลตัวเอง” “ปรับ” “เปลี่ยน” “รวบรวมสติ” “เลิก” “บอกเลิก” และ “ยอมรับความจริง” ดังตัวอย่าง

เมื่อผู้ขอรับคำปรึกษาประสบปัญหาเรื่องความไม่เข้าใจกันระหว่างผู้ขอรับคำปรึกษากับคู่รักของตน ดีเจที่อ้อยก็แนะนำให้ผู้ขอรับคำปรึกษาใช้วิธีเปิดใจพูดคุยกับคู่รักอย่างตรงไปตรงมาเพื่อหาทางออกร่วมกัน ดังในสถานการณ์เมื่อผู้ขอรับคำปรึกษาอยู่ในสถานะคบชู้ และเป็นมือที่สามของครอบครัวอื่น ซึ่งการกระทำนั้นส่งกระทบทั้งต่อตัวผู้ขอรับคำปรึกษา รวมถึงบุคคลอื่น ดีเจที่อ้อยก็จะแนะนำให้ยุติความสัมพันธ์ที่ไม่ถูกต้องนั้น ดังตัวอย่าง “ปัญหาอยู่ที่รู้ว่าแล้ว รู้สึกผิด แล้วคิดทำอะไรต่อหรือเปล่า อยากรู้ว่าคิดแล้วเราดีพอคู่ควรกับคนนั้นไหม สามิเราถ้าไม่รักเขามากพอที่จะมีเขาคนเดียว เลิกไปเถอะ สงสารเขาอะ” (คนตั้งนั่งเขียน : ฉบับวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2558)

1.2 วจนกรรณการสั่งสอน เป็นถ้อยคำที่เป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้ คือ

เงื่อนไขเนื้อความ: ข้อความใดก็ได้

เงื่อนไขการเตรียมการ: ผู้ให้คำปรึกษาต้องการที่จะชี้แจงในเรื่องนั้น ๆ ให้ผู้ขอรับคำปรึกษาเข้าใจ หรือสามารถพิจารณาได้ด้วยตนเองว่าสิ่งนั้นควรกระทำ

เงื่อนไขความจริงใจ: ผู้ให้คำปรึกษาเชื่อว่าสิ่งนั้นเป็นประโยชน์ต่อผู้ขอรับคำปรึกษาจริง ๆ

เงื่อนไขความครบถ้วน: ผู้ขอรับคำปรึกษาล้อยตาม และนำไปสู่การกระทำที่เหมาะสมต่อไป

จากการศึกษาพบวจนกรรณการสั่งสอน จำนวนทั้งสิ้น 170 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 21.09 โดยการใช้วจนกรรณการสั่งสอนของดีเจที่อ้อย มีเนื้อหาของเรื่องที่สอนมีความสัมพันธ์กับปัญหาความรักที่เกิดขึ้นหลายประเด็น ประกอบด้วย สอนเรื่องคุณสมบัติพื้นฐานของคู่รักที่ดี สอนเรื่องการประคับประคองความรัก สอนเรื่องการเลือกคบคนรัก สอนเรื่องการมอบความรักให้แก่คนในครอบครัว สอนให้ตระหนักหรือเห็นคุณค่าของตนเอง สอนให้ตระหนักถึงไม่แน่นอนของความรัก ซึ่งดีเจที่อ้อยไม่ใช้รูปภาพที่บอกให้รู้ว่ากำลังสั่งสอนอย่างตรงไปตรงมา แต่จะใช้ถ้อยคำชี้แจง หรือถ้อยคำอธิบาย ตัวอย่างเช่น ในความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก หากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งคาดหวังในตัวคนรักของตนมากเกินไป ก็อาจจะก่อให้เกิดความทุกข์หรือปัญหาความรักตามมาได้ ดีเจที่อ้อยจึงใช้วจนกรรณการสั่งสอนเรื่องความไม่แน่นอนของ

ความรัก เพื่อแสดงเจตนาการสอนให้ผู้ขอรับคำปรึกษารู้จักเผื่อใจ ยอมรับความเปลี่ยนแปลงของความสัมพันธ์ที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ดังนี้

รักเป็นเรื่องไม่แน่นอนที่สุดในโลก วันนี้รัก พຽນนี้ไม่รู้แล้ว บางคนเป็นคนแสนดี เวลาเปลี่ยนไป ถึงได้เห็นว่า คนแสนดีใจร้ายกับเราขนาดนี้ได้ยังไง นับประสาอะไรกับอุปนิสัยที่เราอยู่ตั้งแต่ต้น ว่าเขาเป็นคนเจ้าชู้ขนาดไหนตั้งแต่เป็นแฟนกัน สัญญาอันตรรายดั่งลัน มันอยู่ที่เราฟังมันหรือเปล่า

(คนดั่งนั่งเขียน : ฉบับวันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559)

2. วจนกรรณกลุ่มแสดงความรู้สึก (Expressive)

วจนกรรณกลุ่มแสดงความรู้สึก เป็นถ้อยคำที่บ่งบอกถึงอารมณ์ความรู้สึก รวมถึงทัศนคติของผู้ขอให้คำปรึกษาที่มีต่อผู้ขอรับคำปรึกษาหรือสิ่งที่อยู่ในบริบทรอบข้างพบว่า มีการใช้วจนกรรณในกลุ่มแสดงความรู้สึก 3 วจนกรรณ ได้แก่ วจนกรรณการตำหนิ วจนกรรณการเตือน และวจนกรรณการชื่นชม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 วจนกรรณการตำหนิ เป็นถ้อยคำที่เป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้ คือ

เงื่อนไขเนื้อความ: เป็นการกระทำของผู้ขอรับคำปรึกษา

เงื่อนไขเตรียมการ: ผู้ให้คำปรึกษาเชื่อว่าการกระทำนั้นไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม และอาจก่อให้เกิดผลเสียต่อผู้ขอรับคำปรึกษา

เงื่อนไขความจริงใจ: ผู้ให้คำปรึกษาเชื่อว่าการกระทำนั้น เป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสมจริง ๆ

เงื่อนไขความครบถ้วน: ถือเป็นความพยายามของผู้ให้คำปรึกษาที่ต้องการให้ผู้ขอรับคำปรึกษาตระหนักต่อการกระทำที่ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสมของตน

จากการศึกษาพบวจนกรรณการตำหนิ จำนวนทั้งสิ้น 125 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 15.51 ซึ่งการใช้วจนกรรณการตำหนิของดีเจพี่อ้อยส่วนใหญ่เน้นไปที่การกระทำทางกาย มีทั้งการตำหนิการกระทำของตัวผู้ขอรับคำปรึกษาเอง และตำหนิการกระทำของคู่รักที่ถูกกล่าวถึง ซึ่งการกระทำนั้นมักเป็นสาเหตุหลักที่ก่อให้เกิดปัญหาความรักตามมา ได้แก่ ตำหนิเรื่องการนอกใจ ตำหนิเรื่องไม่รักนวลสงวนตัว ตำหนิพฤติกรรมการโกหก ตำหนิเรื่องการนิ่งเฉยต่อปัญหา ไม่พยายามหาทางแก้ไข โดยพบว่า ในถ้อยคำการตำหนิมักปรากฏรูปภาษาที่แสดงถึงกระทำที่ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม ให้ความหมายในทางลบ เช่น “นอกใจ” “เห็นแก่ตัว” “มักง่าย” “ทำร้ายหัวใจ” “ไม่มีความรับผิดชอบ” “อดไม่ได้” “ไม่คิดถึงใจใคร” ตัวอย่างเช่น ในสถานการณ์ปัญหาที่ผู้ขอรับคำปรึกษาอยู่สถานะภรรยาของชายที่มีครอบครัวอยู่แล้ว ต่อมาผู้ขอรับคำปรึกษาได้รับรู้เรื่องราวในครอบครัวว่าพ่อของตนก็ได้แอบนอกใจแม่ไปมีภรรยาอีกคน สร้างความอึดอัดใจให้แก่ผู้ขอรับคำปรึกษาเป็นอย่างมาก เนื่องจากผู้ขอรับคำปรึกษาอยากบอกความจริงให้แม่ได้รับทราบ แต่ก็ยังมีความละอายใจที่ตนก็ตกอยู่ในสถานะเดียวกับภรรยาของพ่อ ดีเจพี่อ้อยในฐานะผู้ให้คำปรึกษาก็ได้ใช้วจนกรรณการตำหนิ เพื่อตำหนิการกระทำดังกล่าวของผู้ขอรับคำปรึกษาดังนี้

เรารู้ทุกอย่างแล้วว่าคนถูกกระทำ มันซ้ำแค่ไหน แล้วทำไมเรายังเห็นแก่ตัว ไม่แคร์หัวใจใคร วนเวียนอยู่ใกล้ ๆ สามคนอื่น ทนมาได้ 12 ปี คงไม่ต้องทนแบบนี้ทั้งชีวิตมั้ง ถ้ายังปักหลักจะรักต่อ ก็ไม่ต้องรอการให้เกียรติจากเขา ซ่อนเราไว้นานแค่ไหนก็ได้ เพราะเราก็ยินยอมพร้อมใจ ตรงนั้นเอาไว้น้องไปคุยกับตัวเอง ผิดถูกรู้หมดแล้ว เหลือแค่อดไม่ได้อย่างเดียว

(คนดั่งนั่งเขียน : ฉบับวันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2558)

2.2 วจนกรรการเตอน เป็นถ้อยคำที่มีเงื่อนไวดังต่อไปนี้ คือ

เงื่อนไวดนื้อความ: เป็นการกล่าวถึงเหตุการณ์ในอนาคด

เงื่อนไวดเตรียมการ: ผู้ให้คำปรึกษาเชื่อว่าจะมีเหตุการณ์บางอย่างเกิดขึ้นกับผู้ขอรับคำปรึกษา ซึ่งทำให้ผู้ขอรับคำปรึกษาจะเสียประโยชน์

เงื่อนไวดความจริงใจ: ผู้ให้คำปรึกษาเชื่อว่าผู้ขอรับคำปรึกษาจะเสียประโยชน์จากเหตุการณ์นั้นจริง ๆ

เงื่อนไวดความครบถ้วน: เป็นความพยายามที่จะสื่อว่าผู้ขอรับคำปรึกษาอาจเสียประโยชน์จากเหตุการณ์นี้

จากการศึกษาพบวจนกรรการเตอน จำนวนทั้งสิ้น 121 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 15.01 ซึ่งการใช้วจนกรรการเตอนของดีเจพ็อ้อยในการให้คำปรึกษาเรื่องความรัก มีลักษณะแบบต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับการกระทำของผู้ขอรับคำปรึกษา ได้แก่ เตอนไม่ให้กระทำ เตอนให้เร่งลงมือกระทำ การเตอนให้คำนึงถึงผลของการกระทำ เตอนให้ตั้งใจ คำนึงถึงความถูกต้องก่อนจะลงมือกระทำ โดยส่วนใหญ่จะปรากฏรูปภาพที่บ่งชี้ถึงการเตอนในเรื่องนั้น ๆ เช่น รูปภาพ “อย่า” “คิดดี ๆ” “รีบ” “เร่ง” ดังตัวอย่างในสถานการณ์ที่ผู้ขอรับคำปรึกษาจับได้ว่าภรรยาของตนนอกใจ และขอหย่ากับตน ผู้ขอรับคำปรึกษาจึงต้องทำหน้าที่ดูแลลูกคนโตเพียงลำพัง สร้างความทุกข์ใจให้แก่ผู้ขอรับคำปรึกษาเป็นอย่างยิ่ง อีกทั้งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ได้กลายมาเป็นปมในชีวิตของผู้ขอรับคำปรึกษา ทำให้ผู้ขอรับคำปรึกษาจมอยู่กับความทุกข์ตลอดเวลา ปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ดีเจพ็อ้อยก็ได้ชี้แนะแนวทางการแก้ไข พร้อมใช้วจนกรรการเตอนเพื่อเตอนให้ผู้ขอรับคำปรึกษาปรับตั้งสติและเลิกจมอยู่กับความทุกข์ให้เร็วที่สุด เพื่อจะได้กลับมาทำหน้าที่พ่อที่ดีของลูกได้ต่อไป ดังที่ว่า *“รีบใช้เวลาให้คุ้มค่าที่สุด อย่าลืมนวเราคือหลักยึดของหัวใจลูก สามภรรยาเลิกกันไปบางคู่ก็กลายเป็นคนอื่น แต่การเป็นพ่อของลูก แม่ของลูก นี้คือความผูกพันทั้งชีวิต”* (คนดั่งนังเขียน : ฉบับวันที่ 23 เมษายน พ.ศ. 2559)

2.3 วจนกรรการขึ้นชม เป็นถ้อยคำที่มีเงื่อนไวดังนี้

เงื่อนไวดนื้อความ: เป็นการกล่าวถึงการกระทำของผู้ขอรับคำปรึกษาในอดีต

เงื่อนไวดเตรียมการ: ผู้ให้คำปรึกษาเห็นว่าการกระทำนั้นเป็นการกระทำที่ดี นายกย่อง สมควรได้รับคำชื่นชม

เงื่อนไวดความจริงใจ: ผู้ให้คำปรึกษาเห็นว่าการกระทำนั้นเป็นการกระทำที่ดี นายกย่องจริง ๆ

เงื่อนไวดความครบถ้วน: ถือเป็นความพยายามของผู้ให้คำปรึกษาที่ต้องการให้ผู้ขอรับคำปรึกษารู้สึกภูมิใจในการกระทำของตน และทำสิ่งนั้นต่อไป

จากการศึกษาการใช้วจนกรรการขึ้นชม ของดีเจพ็อ้อย ปรากฏเพียง 1 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 0.12 โดยมุ่งชื่นชมการกระทำผู้ขอรับคำปรึกษา ที่ได้บอกความจริงเรื่องอาการป่วยของตนให้คนรักทราบ แม้การกระทำเช่นนั้นจะทำให้ตัวผู้ขอรับคำปรึกษาผิดหวังกับความรักซ้ำ ๆ โดยใช้รูปภาพ “นับถือน” ร่วมกับถ้อยคำแสดงการยกย่อง ดังตัวอย่าง

พ็อนับถือนหัวใจนงที่สดุ มองกันอีกมุมโรคภัยไข้เจ็บเราเลือกไม่ได้ แต่เราปรับตัวปรับใจอยู่กับมันได้ และมันยังเป็นเงื่อนไวดที่ทำให้เราตัดคนไม่จริงใจออกไปจากชีวิต คนที่คิดแค่ผ่านมามาผ่านไปจะได้ไม่ต้องเสียเวลาคบให้เปลืองที่ทางในหัวใจ หรือถ้าใครจะคนหวังเข้ามาเพื่อหาคนรักความจริงของเราจะได้คัดคนที่รักและยอมรับเราได้จริงๆ ถ้าไม่ก็ทิ้งกันไปตอนนี้หรือโชคตตอนแรกนีกว่าจะเป็นคนรักเราอาจได้เพื่อนรัก ที่จริงจิงและจริงใจตอกันไปทั้งชีวิต ทั้งหมดอยู่ที่วิธีคิด น้อยยังเป็นคนๆ หนึ่งที่หัวใจไม่ได้ป่วยตาม

ร่างกาย ใครจะรู้ว่าต่อให้ร่างกายเราคือคนที่ไม่สบาย แต่น้องไม่เคยคิดทำร้ายใคร น้ำใจของน้องใหญ่กว่าคนแข็งแรงบางคนที่ใช้คำว่ารักเล่นกับความรู้สึกของคนอื่นๆ ตั้งเยอะ
(คนดั่งนั่งเขียน : ฉบับวันที่ 5 ตุลาคม พ.ศ. 2557)

3. วจนกรรณกลุ่มบอกกล่าว (Representative/Assertive)

วจนกรรณกลุ่มบอกกล่าวเป็นถ้อยคำที่ผู้พูดมีจุดมุ่งหมายเพื่อบอกกล่าวข้อมูล ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ รวมถึงความเป็นไปที่เกิดขึ้นรอบ ๆ ตัว ด้วยเห็นว่าผู้ฟังยังไม่ทราบ หรือสิ่งนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ฟังพบว่า มีการใช้วจนกรรณในกลุ่มบอกกล่าว 3 วจนกรรณ ได้แก่ วจนกรรณการแสดงความคิดเห็น วจนกรรณการบอกเล่า และวจนกรรณการยืนยัน ดังนี้

3.1 วจนกรรณการแสดงความคิดเห็น เป็นถ้อยคำที่มีเงื่อนไขดังนี้

เงื่อนไขเนื้อหาความ: เป็นข้อความที่เป็นอารมณ์ ความรู้สึก หรือความคิดของผู้ให้คำปรึกษา

เงื่อนไขเตรียมการ: ผู้ให้คำปรึกษาต้องการแสดงถึงอารมณ์ ความรู้สึก หรือความคิดเห็นของตนให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้รับทราบ

เงื่อนไขความจริงใจ: ผู้ให้คำปรึกษาต้องการให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้รับทราบถึงเรื่องนั้น ๆ จริง ๆ

เงื่อนไขความครบถ้วน: ถือเป็นความพยายามของผู้ให้คำปรึกษาที่ต้องการให้ผู้ขอรับคำปรึกษามีมุมมองที่หลากหลายต่อเรื่องนั้น ๆ

จากการศึกษาพบวจนกรรณการแสดงความคิดเห็น จำนวนทั้งสิ้น 134 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 16.63 ส่วนใหญ่มักปรากฏรูปภาษา “ที่ว่า...” “ที่คิดว่า...” เพื่อเป็นการบ่งชี้เจตนาการแสดงความคิดเห็นของดีเจพี่อ้อยที่มีต่อผู้ขอรับคำปรึกษาโดยตรงไปตรงมา เช่น การแสดงความคิดเห็นต่อการกระทำของผู้ขอรับคำปรึกษาหรือคู่รัก การแสดงความคิดเห็นต่อเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่กล่าวถึง การแสดงความคิดเห็นต่อสภาพของปัญหา การแสดงความคิดเห็นเพื่อวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา เช่น

ในสถานการณ์ปัญหาที่ผู้ขอรับคำปรึกษาถูกชายที่ตนรักปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่ายังไม่พร้อมมีแฟน และต่างฝ่ายต่างบอกใคร ๆ ว่าทั้งคู่อยู่ในสถานะเพื่อนที่ดีต่อกันเท่านั้น แต่ในขณะที่เดียวกันผู้ขอรับคำปรึกษาก็เกิดพลาดไปมีความสัมพันธ์ที่เกินเลยกับฝ่ายชาย และยังปักใจรอว่าวันหนึ่งจะเป็นคนที่ถูกเลือก ซึ่งดีเจพี่อ้อยก็ได้แสดงความคิดเห็นต่อการกระทำของผู้ขอรับคำปรึกษาว่า “น้องยังทำหน้าที่เพื่อนที่เกินเพื่อนต่อไป จนกระทั่งเพิ่งรู้สถานะตัวเองอย่างแท้จริงไม่นานมานี้ว่าสิ่งที่เป็นไปได้มากที่สุดคือ กิ๊กฟรีเมียม ตอบสนองความสุขทางกาย ดูแลผมได้ด้วย แต่ไม่เคยเป็นคนที่เขาคิดจริงจังถึงขั้นเป็นแฟน”

(คนดั่งนั่งเขียน : ฉบับวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2560)

3.2 วจนกรรณการบอกเล่า เป็นถ้อยคำที่มีเงื่อนไขดังนี้

เงื่อนไขเนื้อหาความ: เป็นข้อความให้เนื้อหาสาระ

เงื่อนไขเตรียมการ: ผู้ขอรับคำปรึกษานำเสนอข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง ข้อมูลนั้นอาจเป็นความตั้งใจ ความประสงค์ หรือเป็นประสบการณ์ของผู้ให้คำปรึกษา โดยที่ผู้ให้คำปรึกษาเชื่อว่าผู้ขอรับคำปรึกษายังไม่ทราบข้อมูลนั้น

เงื่อนไขความจริงใจ: ผู้ให้คำปรึกษาทราบเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจเป็นความตั้งใจ จุดประสงค์ ประสบการณ์ หรือเหตุการณ์ที่ต้องการบอกให้ผู้ขอรับคำปรึกษาทราบ

เงื่อนไขความครบถ้วน: ผู้ให้คำปรึกษาพยายามที่จะบอกผู้ขอรับคำปรึกษาให้ทราบเรื่องดังกล่าวจากการศึกษาพบวจนกรรณการบอกเล่า จำนวนทั้งสิ้น 39 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 4.84 โดยการ

ใช้วัจนกรรมการบอกเล่าของดีเจที่อ้อยในการให้คำปรึกษาเรื่องความรัก ผ่านคอลัมน์คนดั่งนั่งเขียน มีทั้งการบอกเล่าข้อมูลหรือข้อเท็จจริงเรื่องต่าง ๆ การบอกเล่าเรื่องราวหรือเหตุการณ์จากประสบการณ์ของดีเจที่อ้อยเอง และการบอกเล่าข้อความ คำคม หรือทัศนคติเกี่ยวกับความรัก เพื่อให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้รับทราบ และนำเนื้อหาบอกเล่าเหล่านี้ไปเป็นแบบอย่างในการประคับประคองความรัก หรือปรับใช้กับแนวทางการแก้ไขปัญหาความรักของตนได้ โดยพบว่า ดีเจที่อ้อยมักใช้รูปภาพ “มี...” “เคยมี...” “จาก...” “ครั้งหนึ่ง...” “นึกถึง...” บ่งชี้เจตนาการบอกเล่าในเรื่องนั้น ๆ ดังตัวอย่าง ในสถานการณ์ที่ผู้ขอรับคำปรึกษาคบหากับคนรักมา 7 ปี ระยะเวลาที่ยาวนานทำให้ผู้ขอรับคำปรึกษาเห็นข้อเสียของฝ่ายชายเรื่องความตระหนี่ที่มีมากขึ้นเรื่อย ๆ เช่น เวลาไปทานอาหารด้วยกันฝ่ายชายก็มักจะออกแต่ส่วนของตนเสมอ ประกอบกับการที่ฝ่ายชายเป็นคนไม่ชอบแสดงออกถึงความรัก ความห่วงใย จนทำให้ผู้ขอรับคำปรึกษาอึดอัดและอยากขอยุติความสัมพันธ์ ดีเจที่อ้อยจึงได้เล่าเรื่องราวของตนเองให้ผู้ขอรับคำปรึกษารับทราบเพื่อสามารถนำไปเป็นแนวทางในการประคับประคองชีวิตรักต่อไปได้ ดังนี้

ถ้าอยากยุติธรรมกันจริง ๆ สลับกันเลี้ยงก็ได้ค่ะ... สูตรนี้ได้มาจากสามีค่ะ พอดีเป็นผู้หญิงที่พึ่งลำแข้งตัวเองมาแต่ไหนแต่ไร ตอนเป็นแฟนกันใหม่ ๆ อะไรก็หารกัน เพราะไม่อยากให้เขารู้สึกว่า เราตั้งหน้าตั้งตาแต่จะรอแฟนเลี้ยง จนเขาพูดว่า ให้เขาได้เลี้ยงบ้างเถอะ ให้เขาได้ภูมิใจในการดูแลแฟนบ้าง ตอนนั้นหน้าชาและรู้สึกผิด จนมันติดอยู่ในหัวใจเลยว่า คนรักกัน เราผลัดกันเป็นผู้ให้และผู้รับ เพราะความซึ้งใจในการเป็นผู้ให้ ก็ไม่ได้ซึ้งใจน้อยกว่าการเป็นผู้รับเลย

(คนดั่งนั่งเขียน : ฉบับวันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2557)

3.3 วัจนกรรมการยืนยัน เป็นถ้อยคำที่มีเงื่อนไขดังนี้

เงื่อนไขเนื้อความ: ข้อความใดก็ได้

เงื่อนไขเตรียมการ: ผู้ให้คำปรึกษาสามารถพิสูจน์ความเท็จจริงของข้อความนั้นได้ และต้องไม่เป็นสิ่งที่ผู้ขอรับคำปรึกษาทราบมาก่อนแล้ว

เงื่อนไขความจริงใจ: ผู้ให้คำปรึกษาเชื่อในความเป็นจริงของข้อความนี้

เงื่อนไขความครบถ้วน: ถือว่าข้อความดังกล่าวมีความเป็นจริงในตัวเอง

จากการศึกษาพบวัจนกรรมการยืนยัน จำนวนทั้งสิ้น 20 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 2.48 ซึ่งถ้อยคำแสดงเจตนาการยืนยันของดีเจที่อ้อย มักปรากฏรูปภาพที่มีความหมายแสดงถึงการยืนยันปรากฏอยู่ด้วย เช่น “ขอยืนยัน” “รับรอง” “ย้ำ” มีทั้งการยืนยันการกระทำ ยืนยันความบริสุทธิ์ใจของผู้ให้คำปรึกษา ยืนยันเรื่องสัจธรรมของความรัก และยืนยันข้อเท็จจริงจากประสบการณ์ตรงของผู้ให้คำปรึกษา ทั้งนี้ก็เพื่อให้ผู้ขอรับคำปรึกษาเกิดความมั่นใจว่าความคิดหรือการกระทำของผู้ขอรับคำปรึกษาเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม หรือช่วยสร้างความหนักแน่นในการตัดสินใจที่จะไม่แก้ปัญหาด้วยวิธีผิด ๆ อีกทั้งให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้รับทราบทัศนคติ หรือข้อคิดเห็นจากผู้อื่นในมุมมองที่หลากหลาย ถือเป็นเทคนิคการให้คำปรึกษาที่ช่วยเปิดมุมมองใหม่ ๆ ให้ผู้ขอรับคำปรึกษาได้เป็นอย่างดี ดังตัวอย่าง ในสถานการณ์ที่ผู้ขอรับคำปรึกษาอยากเป็นเพื่อนกับคนรักเก่า เพราะยังมีความรู้สึกปรารถนาดีต่อกันอยู่ ดีเจที่อ้อยใช้วัจนกรรมการยืนยันแสดงเจตนาการยืนยันเพื่อให้ผู้ขอรับคำปรึกษาทราบว่า การกระทำเช่นนั้นอาจทำให้เกิดความทุกข์ตามมาได้ หากผู้ขอรับคำปรึกษายังไม่สามารถตัดใจจากชายคนรักได้ ดังนี้ “ย้ำคำเดิมค่ะ ถ้ายังหวั่นใจ

เพื่อความปลอดภัย อยู่ให้ไกลจากจุดเกิดเหตุ แผลไม่มีทางหาย ตราบใดที่โดนกระแทกอยู่ทุกวัน” (คนดั่ง
นั่งเขียน : ฉบับวันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2557)

4. วจนกรรณกลุ่มผูกมัด (Commissive) วจนกรรณกลุ่มผูกมัด มีคุณสมบัติพื้นฐานร่วมกับถ้อยคำในกลุ่ม
ชี้หน้า กล่าวคือวจนกรรณทั้งสองกลุ่มเกี่ยวข้องกับการพูดที่ส่งผลให้เกิดการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่แตกต่างกันตรงที่ถ้อยคำกลุ่มชี้หน้ากำหนดให้ผู้ฟังเป็นผู้กระทำ แต่ถ้อยคำกลุ่มผูกมัดกำหนดให้ตัวผู้พูดเป็นผู้กระทำ
ผู้กระทำ จากการศึกษาการใช้ วจนกรรณในกลุ่มผูกมัดของติเจฟี่อ้อย ในคอลัมน์คนดั่งนั่งเขียนพบว่า มี
การใช้วจนกรรณในกลุ่มนี้ เพียง 1 วจนกรรณ คือ วจนกรรณการปลอมโยน

4.1 วจนกรรณการปลอมโยน เป็นถ้อยคำที่มีเงื่อนไขดังนี้

เงื่อนไขเนื้อความ : ข้อความใดก็ได้

เงื่อนไขเตรียมการ : ผู้ให้คำปรึกษาเห็นว่าสิ่งนั้นจะทำให้ผู้ขอรับคำปรึกษาคลายจากความทุกข์ได้

เงื่อนไขความจริงใจ : ผู้ให้คำปรึกษาต้องการให้ผู้ขอรับคำปรึกษารู้สึกดีขึ้นจริง ๆ

เงื่อนไขความครบถ้วน : ถือเป็นความพยายามของผู้ให้คำปรึกษาที่ต้องการให้ผู้ขอรับคำปรึกษา

คลายจากอารมณ์ขุ่นหมอง

จากการศึกษาพบวจนกรรณการปลอมโยน จำนวนทั้งสิ้น 14 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 1.74 ซึ่งการใช้ถ้อยคำแสดงเจตนาการปลอมโยนของติเจฟี่อ้อย ส่วนใหญ่เป็นการปลอมโยนผู้ขอรับคำปรึกษาใน
ลักษณะที่ผู้ขอรับคำปรึกษาเป็นฝ่ายถูกกระทำให้เสียใจหรือเป็นทุกข์ ให้เกิดความรู้สึกคลายจากความทุกข์
ด้วยการใช้รูปภาพ “ติ” เพื่อแสดงออกถึงการให้กำลังใจให้ผู้ขอรับคำปรึกษา และแสดงให้ผู้ขอรับ
คำปรึกษาเห็นถึงมุมมองด้านบวกของเหตุการณ์ ดังในสถานการณ์ที่ผู้ขอรับคำปรึกษาเล่าถึงปัญหาของตน
ที่เกิดจากการที่คนรักนอกใจไปคบกับน้องคนหนึ่งทีตนไว้วางใจ ซึ่งเหตุการณ์นั้นยังทำให้ผู้ขอรับคำปรึกษารู้สึก
เศร้าเสียใจที่โดนคนที่รักทั้งสองคนหัก หลังจากเรื่องราวนี้ติเจฟี่อ้อยจึงใช้ถ้อยคำแสดงการปลอมโยน
เพื่อให้ผู้ขอรับคำปรึกษารู้สึกคลายจากอาการเสียใจ โดยให้มองปัญหาที่เกิดขึ้นว่าเป็นเรื่องที่ติ ที่เสียคนไม่
ติเช่นนั้นไปจากชีวิต ดังนี้ “ติชะอิก วันนี้ ผู้ชายคนหนึ่งที่ทำให้เรารู้แล้วว่า น้องที่เรารักนั้นรักหนา เป็นคน
ยังงัถ้าไม่นับเรื่องเสียใจ ครั้งนี้มีแต่คุ้มกับคุ้ม” (คนดั่งนั่งเขียน : ฉบับวันที่ 27 พฤษภาคม พ.ศ. 2560)

จากการศึกษาวจนกรรณทั้ง 4 กลุ่มของติเจฟี่อ้อย สามารถนำความถี่ของการใช้วจนกรรณทั้งหมด
มาเปรียบเทียบกัน ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 วจนกรรณที่พบในการให้คำปรึกษาเรื่องความรักของติเจฟี่อ้อย

ที่	กลุ่มวจนกรรณ	จำนวน (ถ้อยคำ)	ร้อยละ
1	วจนกรรณกลุ่มชี้หน้า		
	1.1 วจนกรรณการแนะนำ	182	22.58
	1.2 วจนกรรณการสั่งสอน	170	21.09
2	วจนกรรณกลุ่มแสดงความรู้สึก		
	2.1 วจนกรรณการตำหนิ	125	15.51
	2.2 วจนกรรณการเตือน	121	15.01
	2.3 วจนกรรณการชื่นชม	1	0.12
3	วจนกรรณกลุ่มบอกกล่าว		

ที่	กลุ่มกิจกรรม	จำนวน (ถ้อยคำ)	ร้อยละ
3.1	กิจกรรมการแสดงความคิดเห็น	134	16.63
3.2	กิจกรรมการบอกเล่า	39	4.84
3.3	กิจกรรมการยืนยัน	20	2.48
4	กิจกรรมกลุ่มผู้ก้ม		
4.1	กิจกรรมการปลอมโยน	14	1.74
	รวม	806	100

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นภาพรวมของการใช้กิจกรรมในการให้คำปรึกษาเรื่องความรักของดีเจพี่อ้อย พบมากที่สุด คือ กิจกรรมการแนะนำ จำนวน 182 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 22.58 รองลงมา คือ กิจกรรมการสั่งสอน จำนวน 170 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 21.09 และพบน้อยที่สุด คือ กิจกรรมการชื่นชม จำนวน 1 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 0.12

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาการใช้กิจกรรมในการให้คำปรึกษาเรื่องความรักของดีเจพี่อ้อยในคอลัมน์คนดังนั้งเขียน ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ดีเจพี่อ้อยมีการใช้กิจกรรมในการให้คำปรึกษาในลักษณะที่หลากหลาย กิจกรรมที่พบมากที่สุด คือ กิจกรรมการแนะนำ จำนวน 182 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 22.58 รองลงมา คือ กิจกรรมการสั่งสอน จำนวน 170 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 21.09 และพบน้อยที่สุด คือ กิจกรรมการชื่นชม จำนวน 1 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 0.12 มีข้อสังเกตว่า กิจกรรมแนะนำมีความถี่ในการปรากฏใช้มากที่สุดซึ่งสามารถแสดงให้เห็นเจตนาหลักของดีเจพี่อ้อยที่ต้องการแนะนำแนวทางการแก้ไขปัญหา เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้ขอรับคำปรึกษาที่ส่งเรื่องราวของตนมาเพื่อต้องการขอคำแนะนำหรือแนวทางการปฏิบัติตนเพื่อนำไปสู่ทางออกของปัญหาได้อย่างชัดเจน

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นถึงองค์ความรู้เกี่ยวกับการศึกษาเรื่องกิจกรรมในบริบทของการใช้ภาษาเพื่อให้คำปรึกษาในมุมมองใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม กล่าวคือ การศึกษาวิจัยกิจกรรมในช่วงเวลาที่ผ่านมามีส่วนใหญ่มุ่งศึกษาวิจัยกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งในบริบทการสื่อสารเท่านั้น เช่น ทศนีย์ เมฆถาวรวัฒนา (2541) ศึกษาวิจัยการขอโทษในภาษาไทย สิทธิธรรม อ่องวุฒิวัฒน์ (2549) ศึกษาวิจัยการตักเตือนในภาษาไทย นิชาภา เครือเอม (2552) ศึกษาวิจัยการตำหนิในกลุ่มตัวอย่างนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นต้น ซึ่งผลการศึกษาแสดงให้เห็นเพียงการทำหน้าที่ของกิจกรรมหนึ่ง ๆ ในบริบทการสื่อสารนั้นเพียงกิจกรรมเดียว การศึกษาครั้งนี้จึงเป็นการแสดงให้เห็นว่า ในกระบวนการสื่อสารที่เป็นบริบทของการให้คำปรึกษา ผู้ให้คำปรึกษามีการใช้กิจกรรมที่หลากหลายมาทำหน้าที่ร่วมกันเพื่อให้การสื่อสารนั้นบรรลุวัตถุประสงค์และช่วยให้ผู้ขอรับคำปรึกษาสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้ เห็นได้จากการปรากฏใช้กิจกรรมประเภทต่าง ๆ ที่ไม่เพียงแต่ใช้กิจกรรมแนะนำเพื่อแสดงเจตนาแนะนำแนวทางการแก้ไขปัญหา แต่ยังมีกิจกรรมอื่น ๆ มาประกอบการให้คำปรึกษาเพื่อให้กระบวนการให้คำปรึกษาเกิดประสิทธิผลสูงที่สุด ซึ่งแต่ละกิจกรรมที่ดีเจพี่อ้อยเลือกใช้ใช้นั้นล้วนสะท้อนให้เห็นถึงจุดมุ่งหมายในการให้คำปรึกษาของดีเจพี่อ้อยได้อย่างชัดเจน อีกทั้งยังทำหน้าที่สำคัญที่ส่งผลให้การสื่อสารสัมฤทธิ์ผลอีกด้วย เช่น กิจกรรมการแนะนำทำหน้าที่เสนอแนะแนวทางการปฏิบัติตนที่จะนำไปสู่ทางออกของปัญหา กิจกรรมการสั่งสอน ช่วยทำหน้าที่ขัดเกลาความคิด ทศนคติ เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงความคิดหรือการกระทำให้เป็นไปในทางที่ดีขึ้น เป็นต้น

นอกจากนี้ ผลการศึกษาเรื่องวัจนกรรมในการให้คำปรึกษาเรื่องความรัก ในคอลัมน์คนดั่งนั่งเขียน ของดีเจพี่อ้อย นอกจากจะเน้นย้ำให้เห็นถึงความสามารถในการให้คำปรึกษาปัญหาความรักของดีเจพี่อ้อย แล้ว ผลการศึกษายังสามารถเอื้อประโยชน์ต่อบุคคลหรือองค์กรที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาได้อีกด้วย เช่น นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ ที่สามารถนำวัจนกรรมการให้คำปรึกษาเรื่องความรักของดีเจพี่อ้อยไปประยุกต์ใช้ในการให้คำปรึกษาความรักในสถานการณ์อื่น ๆ ได้ รวมถึงยังเป็นประโยชน์ต่อบุคคลทั่วไปที่ประสบปัญหาเรื่องความรักก็สามารถนำแนวทางการปฏิบัติตนเพื่อแก้ไขปัญหาจากดีเจพี่อ้อยไปปรับใช้กับปัญหาของตนได้อีกด้วย

อย่างไรก็ตาม การศึกษาในครั้งนี้เป็นเพียงการวิเคราะห์ประเภทกลุ่มวัจนกรรมที่ปรากฏในการให้คำปรึกษาเรื่องความรักในคอลัมน์คนดั่งนั่งเขียน ของดีเจพี่อ้อย จึงทำให้เห็นเพียงแค่ประเภทของวัจนกรรมในบริบทการให้คำปรึกษาเรื่องความรักเพียงเท่านั้น หากมีการศึกษาลำดับการใช้วัจนกรรมในการให้คำปรึกษาเรื่องความรัก เพื่อตอบคำถามว่าในการให้คำปรึกษาเรื่องความรักในเรื่องหนึ่ง ๆ ผู้ให้คำปรึกษามีการลำดับวัจนกรรมอย่างไร เพื่อให้กระบวนการให้คำปรึกษามีความสมบูรณ์มากที่สุด ซึ่งจะเป็นการช่วยเติมเต็มองค์ความรู้ทั้งในด้านการใช้ภาษาและในด้านการให้คำปรึกษาได้เป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

- เกศสุตา นาสีเคน. (2557). *เรื่องเล่าแนว “รักโคก” และกลวิธีการให้คำปรึกษาในพื้นที่สื่อสาธารณะ: กรณีศึกษารายการวิทยุคลับฟรายเดย์*. ปริญญาานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กฤษดาวรรณ หงส์ลัดดารมภ์ และธีรนุช โชคสุวรรณ. (2551). *วัจนปฏิบัติศาสตร์*. กรุงเทพฯ : โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณิชาภา เครือเอม. (2552). *การศึกษาวัจนกรรมการตำหนิในกลุ่มตัวอย่างนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. การค้นคว้าอิสระ ศศ.ม. (ภาษาศาสตรประยุกต์). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ทรงธรรม อินทจักร. (2550). *แนวคิดพื้นฐานด้านวัจนปฏิบัติศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทัศนีย์ เมฆถาวรวัฒนา. (2541). *วัจนกรรมการขอโทษในภาษาไทย*. ปริญญาานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิทธิธรรม อ่องวุฒิวัฒน์. (2549). *วัจนกรรมการดักเตือนในภาษาไทย : กรณีศึกษาครูกับศิษย์*. ปริญญาานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.